

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **I. G.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2025, č. j. 34 Az 18/2025-23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 7. 12. 2025 obdržel Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2025, č. j. 34 Az 18/2025-23, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, č. j. OAM-372/ZA-ZA11-ZA03-2025. Tímto rozhodnutím žalovaný podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění, zamítl žádost stěžovatele o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou.

[2] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky pro meritorní či kvazimeritorní rozhodnutí o kasační stížnosti, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí krajského soudu a zmeškání této lhůty nelze prominout.

[4] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

[6] Ze spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti němu do dvou týdnů od jeho doručení kasační stížnost, byl stěžovateli doručován dne 18. 11. 2025. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl zastižen, byla téhož dne písemnost uložena a připravena k vyzvednutí. Stěžovatel si písemnost osobně vyzvedl dne 21. 11. 2025. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy pátek, 21. 11. 2025. Poslední den lhůty tak připadl na pátek, 5. 12. 2025, a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost stěžovatel prostřednictvím svého právního zástupce podal až dne 7. 12. 2025, a tato kasační stížnost tak byla podána opožděně.

[7] Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. ledna 2026

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu